

מאירה. אבל אבא ואמא התקינו לה שיתפיס בעלה עמה. ויבאה אל האדם, מפאן למדנו שצריכים אבא ואמא של הכלה להכניסה ברשותו של החתן, כמו שנאמר (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה וגו'. מפאן ואילך בעלה יבוא אליה, שהרי הבית הוא שלה, שכתוב (בראשית כט) ויבא אליה. ויבא גם אל רחל. בהתחלה ויבאה אל האדם, שעד כאן יש לאבא ולאמא לעשות, אחר כך הוא יבא אליה, וכל הבית שלה הוא, ויטל רשות ממנה.

ועד זה הערנו, שכתוב (שם כח) ויפגע במקום וילן שם, שנטל רשות בהתחלה. מפאן למדנו, שמי שמתחבר באשתו, צריך לבקש ממנה וילשח אותה בדברים, ואם לא - שלא ילון אצלה, כדי שיהיה רצון שלהם כאחד בלא אנס.

וילן שם פי בא השמש, להראות שאסור לו לאדם לשמש מטתו ביום. ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו, כאן למדנו שאפלו יהיו למלך מטות זהב ולבושי כבוד ללון בהם, והמלכה תתקין לו מטה מתקנת מאבנים - יעזב את שלו וילון במה שהיא תתקין, שכתוב וישכב במקום ההוא.

בא ראה מה פתוב כאן, ויאמר האדם זאת הפעם וגו'. הרי ערבות של הדברים להמשיך עמה חביבות ולהמשיך אותה (עמה) לרצונו לעורר עמה אהבה. ראה כמה ערכים אותם דברים, כמה דברי אהבה הם, עצם מעצמי ובשר מבשרי, כדי להראות לה שהם אחד ואין פרוי ביניהם בכל.

פלו מתיחל לשבח אותה - לזאת יקרא אשה. זו היא שלא ימצא כמותה, זוהי כבוד הבית, כל

ואמא אתקינו לה לאתפיסא בעלה בהדה. ויבאה אל האדם. מהכא אוליפנא דבעאן אבא ואמא דכלה לאעלה ברשותיה דחתן. כמה דאת אמר, (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה וגו'. מפאן ואילך בעלה ייתי לגבה, דהא ביתא דילה הוא דכתיב, (בראשית כט) ויבא אליה. ויבא גם אל רחל, בקדמיתא ויבאה אל האדם דעד הכא אית לאבא ולאמא למעבד, לבתר איהו ייתי לגבה וכל ביתא דילה הוא, ויטול רשות מינה.

ועד דא אתערנא דכתיב, (בראשית כח) ויפגע במקום וילן שם, דנטיל רשו בקדמיתא. מפאן אוליפנא דמאן דמתחבר (דף חט ע"ב) באנתתיה בעי למפגע לה ולבסמא לה במלין, ואי לאו לא יבית לגבה. בגין דיהא רעותא דלהון כחדא בדלא אניסו.

וילן שם פי בא השמש, לאחזאה דאסיר ליה לבר נש לשמשא ערסיה ביממא. ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו, הכא אוליפנא דאפילו יהון למלכא ערסי דדהבא ולבושי יקר למיבת בהו ומטרוניתא תתקין ליה ערסא מתתקן באבנין, ישבוק דיליה ויבית במה דאיהי תתקין דכתיב וישכב במקום ההוא.

הא חזי, מה כתיב הכא ויאמר האדם זאת הפעם וגו'. הא בסימו דמלין לאמשכא עמה חביבותא, ולאמשכא לה (עמה) לרעותיה לאתערא עמה רחימותא. חמי כמה בסימין אנון מלין, כמה מלי דרחימותא אנון, עצם מעצמי ובשר מבשרי, בגין לאחזאה לה דאנון חד ולא אית פירוודא ביניהו בכלא.

השתא שרי לשבחא לה. לזאת יקרא אשה עבשו מתיחל לשבח אותה - לזאת יקרא אשה. זו היא שלא ימצא כמותה, זוהי כבוד הבית, כל